

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen (S):

Jeg er oprigtig ked af at måtte konstatere, at hr. Gert Petersen altså ærgrer sig over, at han ikke har fået lejlighed til at vælte Anker Jørgensen-regeringen.

Ninn-Hansen (KF):

På ét punkt synes jeg at denne debat har haft interesse: der er fremkommet indlæg fra folketingsmedlemmerne fra Grønland og Færøerne, der efter min mening berører afgørende vitale nationale spørgsmål og derfor må påkalde en særlig interesse. Jeg vil gerne takke disse medlemmer, fordi de har rejst sagen her, for det er selvfølgelig her, den hører hjemme. Når man rejser spørgsmål, der vedrører rigsheden, forfatningen og noget, der har forbindelse med dette, så er det i folketinget og over for regeringen, at debatten skal finde sted.

Det betyder ikke, at jeg er enig i alt, hvad der er blevet sagt. Med et af de pågældende medlemmer er jeg meget uenig, hvad der vil fremgå af de bemærkninger, som jeg skal fremkomme med, men jeg mener, der er behov for i nationale anliggender, når synspunkter bliver rejst, der vedrører dette, at der bliver givet klare svar. Statsministeren har givet et delvist svar. Det er muligt, det kan gives endnu klarere, hvis statsministeren tager ordet senere i aften.

Jeg synes, der var det glædelige i samtlige bemærkninger, der fremkom, at der var en meget positiv indstilling over for et fremtidigt rigsfællesskab, og det er glædeligt at fastslå, fordi vi jo både læser og hører om, at der er nogle, der taler om løsrivelse; der bliver talt om det i de nordatlantiske områder, og vi har jo også hørt røster herhjemme om, at Grønland var noget, man kunne sælge.

Når noget sådant kommer frem, skal der svares klart og direkte på det, og da hr. Lars Emil Johansen jo er en af dem, der har forbindelse med nogle af de kredse, der giver udtryk for, at tanken om hjemmestyreordningen skulle betyde en station på vejen til løsrivelse, vil jeg gerne sige ham tak for de synspunkter, han fremsatte. Hr. Lars Emil Johansen sagde: vi vil beholde rigsfællesskabet med Danmark nu og, så vidt jeg forstod, i en lang fremtid. Jeg går ud fra, at det er den fremtid, vi kan overse, og at hr. Lars Emil Johansen netop over for de kredse, der står ham nær i Grønland, vil

gentage, at også han ønsker at bevare rigsfællesskabet.

Der er også fremsat nogle synspunkter om hjemmestyrekommissionen, ikke mindst fra hr. Berglund, som jeg helt deler. Jeg forstår godt den positive interesse fra grønlandsk side for i højere grad at få ansvaret for egne anliggender, at være med til i højere grad at kunne udvikle den grønlandske kultur. Det er måske en fejl, at man ikke tidligere, som vi har gjort det i forbindelse med Færøerne, har sikret, at man kunne få det ansvar.

De to grønlandske medlemmer ved jo også fra de hidtidige forhandlinger i hjemmestyrekommissionen, at der ikke er nogen tilbageholdenhed fra dansk side med hensyn til at gå den vej. Men enhver tanke om, at en hjemmestyreordning skulle være noget, der kan føre til en løsrivelse, må afvises. En hjemmestyreordning betyder en opretholdelse, en udbygning, af rigsfællesskabet og en afvisning af løsrivelsestanker.

Hr. Lars Emil Johansen kom med nogle bemærkninger om ejendomsretten. Nu kan man måske undre sig over, at et medlem, der herinde har placeret sig i en socialistisk gruppe, taler så stærkt om, at man skal udvide ejendomsretten, og navnlig ud over de steder, hvor man har haft ejendomsretten hidtil.

Jeg lægger stor vægt på, at man har den private ejendomsret her og i Grønland og på Færøerne. Alle danske borgere har jo retten til at eje fast ejendom, løsøre og andet. Der er en enkelt forskel imellem Grønland og det øvrige Danmark. Den blev påpeget i betænkningen, som Grønlandsudvalget af 1960 afgav, af venstres medlem hr. Simon From og mig, idet vi henviste til, at der kunne være noget utilfredsstillende i, at den grønlandske befolkning ikke ligesom den øvrige befolkning kunne have ret til jorden. Det er jo noget, man kan optage, hvis det er det, man ønsker.

Derimod ville det være noget ganske nyt for hele det danske rige, hvis man begyndte at dele ud af en ejendomsret til undergrunden. Der er ingen dansk borger, hvor han end bor, der har nogen som helst ret til det, der er udtrykt som undergrunden, hvad enten det er undergrunden under landjorden eller under vandet. Det er et afgørende principielt spørgsmål, der vedrører dansk tradition og dansk forfatning, og som vedrører den måde, hvorpå vi har opfattet disse ting.